

Sygn. akt I V Ns 71/12

POSTANOWIENIE

Dnia 15 czerwca 2012 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie IV Wydział Cywilny

w następującym składzie:

przewodnicząca: SSO Agnieszka Derejczyk

po rozpoznaniu w dniu 15 czerwca 2012 roku **w Warszawie na rozprawie**

sprawy z wniosku J. G.

z udziałem H. S., Z. K., T. K., R. P. i A. B.

o wydanie orzeczenia w trybie art. 35 ustawy z dnia 15 września 2000 roku o referendum lokalnym

p o s t a n o w i ł:

1. Oddalić wniosek.
2. Umorzyć postępowanie wobec R. P. i A. B. w związku z cofnięciem wniosku.

UZASADNIENIE

Wnioskiem, który wpłynął do tut. Sądu w dniu 14 czerwca 2012 r. J. G. w oparciu o art. 35 ustawy z dnia 15 września 2000 r. o referendum lokalnym (Dz. U. Nr 88, póź. 985 ze zmianami) wystąpił o:

1) wydanie zakazu publikowania uczestnikom postępowania materiałów zawierających nieprawdziwe informacje oraz obrażających i pomawiających wnioskodawcę;

2) nakazanie uczestnikom sprostowania informacji podanych w miesięczniku o samorządzie i sprawach (...);

3) nakazanie każdemu z uczestników przeproszenia Wnioskodawcy poprzez opublikowanie przeprosin zamieszczonych w ramce 10 cm/10 cm najbliższych (niezwłocznie po wydaniu orzeczenia) wydań następujących tytułów :

- miesięcznik o samorządzie i sprawach (...)
- biuletyn informacyjny Gminy Ł. „Gazeta (...)pl”,
- dwutygodnik (...),
- dwutygodnik (...),
- miesięcznik „Ł.info”,
- dziennik Gazeta (...)

o treści: „Przepraszam Pana J. G. za nieprawdziwe informację które zamieściłem(am) w numerze 3/4 kwiecień / maj 2012 miesięcznika (...). Moje nieprawdziwe, obraźliwe i pomawiające informację naraziły Pana J. G. na nieprzyjemności i podważyły Jego dobre imię wśród mieszkańców Ł.”

/czytelny podpis - imię i nazwisko uczestnika postępowania/

4) nakazanie każdemu z uczestników wpłacenia kwoty 10 000 zł na rzecz instytucji charytatywnej – Fundacja Pomoc (...), nr konta: (...) S.A. (...)W., filia nr (...) Ł. nr (...);

5) zasądzenie od uczestników na rzecz wnioskodawcy kosztów postępowania.

W uzasadnieniu złożonego pisma wnioskodawca podniósł, iż na okładce nr (...) kwiecień/maj 2012 miesięcznika o samorządzie i sprawach (...), zatytułowanym "(...)?", zamieszczone zostały zdjęcia, których ułożenie wraz z zamieszczonymi tytułami, w ocenie wnioskodawcy, sugeruje istnienie zależności czy też podporządkowania pomiędzy tymi osobami. Dodatkowo wskazał, że w w/w piśmie, w tym na stronach 4-5 artykułu zatytułowanego "(...)" oraz na stronie 14-16 artykułu zatytułowanego „(...)” zamieszczone zostały informacje, które nie tylko wprowadzają (...) w błąd co do faktycznych inicjatorów referendum w przedmiocie odwołania urzędującego burmistrza T. D. (1), ale również – sugerując udział wnioskodawcy w bliżej nieokreślonej organizacji, związanej z w/w referendum – dyskredytują jego osobę w oczach opinii publicznej. Wnioskodawca zaprzeczył, by miał jakikolwiek udział w zainicjowaniu referendum w przedmiocie odwołania burmistrza T. D. (1), na co wskazywać ma chociażby fakt, iż ani on ani żaden z członków jego najbliższej rodziny nie złożył podpisu pod wnioskiem referendalnym. Odnosząc się do zamieszczonych w artykule sugestii co do jego powiązań z dziennikarzem R. K., przyznał, że na początku lat 90-tych pracował z nim w jednej szkole, jednak obecnie poza okazjonalną wymianą zwrotów grzecznościowych, nie utrzymuje z nim żadnych kontaktów.

Wnioskodawca wskazał, że również opublikowane: na stronach 6-8 pisma w artykule zatytułowanym „(...)”, na stronie 12 w artykule zatytułowanym: „(...)” oraz na stronie 20 w artykule pt.: „Najdroższe rondo w Polsce? Ciekawe ceny gruntów pod rondo (...)” zawarte zostały nieprawdziwe informacje, a także ośmieszające zdjęcie z opisem dotyczące jego osoby. Jednocześnie zaprzeczył, by „usiłował zatuszować przed opinią publiczną fakt niezgodności treści studium uwarunkowań z załącznikiem graficznym”, albowiem prace związane ze studium nadzorowane były przez burmistrza, on zaś – z uwagi na pełnioną funkcję zastępcy burmistrza ds. społecznych – nie brał udziału w tych pracach, a nadto zaprzeczył by był aktualnie pretendentem na stanowisko burmistrza i że nie brał udziału w budowie ronda w Ł.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Postanowieniem nr 2/12 z dnia 26 kwietnia 2012 roku Komisarz Wyborczy w W. zarządził przeprowadzenie referendum w gminie Ł. w sprawie odwołania burmistrza gminy Ł. przed upływem kadencji.

Burmistrzem gminy Ł. jest obecnie T. D. (1).

Wnioskodawca jest działaczem samorządowym. W latach 1998 - 2006 pełnił funkcję z-cy Burmistrza Ł. ds. (...), (...) w Urzędzie Miasta i Gminy w Ł.. Od listopada 2006 r. jest radnym powiatu i członkiem Zarządu Powiatu (...) (...).

W numerze 3/4 (kwiecień/maj 2012 rok) miesięcznika (...) na stronie 4 i 5 ukazał się artykuł pt. „(...)”. W artykule znalazły się stwierdzenia, że R. K., to „stary kumpel J. G.” i „(...)”.

Na okładce miesięcznika, wśród osób i podmiotów organizujących referendum w sprawie odwołania ze stanowiska burmistrza T. D. (1) jest wskazane zdjęcie i nazwisko wnioskodawcy.

W tym samym numerze miesięcznika na stronach 6-8 opublikowany został artykuł: „(...)w których autorzy stwierdzili, że J. G. usiłował zatuszować przed opinią publiczną prawne i merytoryczne wady dokumentu zmieniającego zapisy studium uwarunkowań na zabudowę wielorodzinną na terenie osiedla.

Zdjęcie z wizerunkiem wnioskodawcy zamieszczone na stronie 12 jest opatrzone podpisem: „(...) – J. (...) G. – (...)”. Na zdjęciu głowa wnioskodawcy „ozdobiona” jest dorysowaną koroną.

Na stronie 16, w artykule zatytułowanym: „(...)”, autorka używa stwierdzenia, że: „...właściwymi inicjatorami referendum są radni opozycyjni na czele z G....”.

Na stronie 20 miesięcznika, w artykule zatytułowanym: „(...)rondo (...)” znalazły się sugestie, że radny G. brał udział w pracach nad tą budzącą emocje autora drogą inwestycją.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Kampania referendalna powinna być prowadzona według określonych ustawą reguł i zasad. W toku kampanii referendalnej powinna być wyjaśniona istota problemu rozstrzyganego w referendum, treść postawionych pytań i wariantów, a także winny być prezentowane stanowiska inicjatora referendum oraz partii politycznych, zrzeszeń i mieszkańców w sprawie poddanej referendum. (por. art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 15 września 2000r. o referendum lokalnym). Ma to służyć umożliwieniu podjęciu przez mieszkańców ostatecznej decyzji w danej sprawie poddanej do rozstrzygnięcia w tym trybie.

Zgodnie z art. 35 ust. 1 ustawy o referendum lokalnym (dalej jako u.r.l.) jeżeli plakaty, hasła, ulotki, wypowiedzi albo inne formy propagandy i agitacji zawierają nieprawdziwe dane i informacje, każdy zainteresowany ma prawo złożyć do sądu okręgowego wnioski o:

- 1) orzeczenie konfiskaty takich materiałów,
- 2) wydanie zakazu publikowania takich materiałów,
- 3) nakazanie sprostowania informacji,
- 4) nakazanie przeproszenia pomówionego,
- 5) nakazanie uczestnikowi postępowania wpłacenia kwoty do 10 000 złotych na rzecz instytucji charytatywnej,
- 6) zasądzenie od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawcy kwoty do 10 000 złotych tytułem odszkodowania.

Zatem z treści powołanego wyżej przepisu wynika, że nie każda informacja opublikowana w czasie kampanii referendalnej może być weryfikowana w tym trybie. Przesłanką warunkującą żądanie ochrony w tym trybie jest istnienie związku pomiędzy kampanią referendalną a dokonany naruszeniem.

Ogłoszone w gminie Ł. referendum dotyczy odwołania bądź niedowolania obecnego burmistrza przed upływem kadencji, a więc przedmiotem kampanii referendalnej jest ocena pracy obecnego burmistrza i to ona będąc elementem tej kampanii wyznacza zarazem ramy plakatów, haseł, ulotek, wypowiedzi albo innych form propagandy i agitacji. Artykuły prasowe określone we wniosku dotyczą osoby wnioskodawcy i oceny jego działalności, w żadnym stopniu nie odwołują się do osoby obecnego burmistrza T. D. (2). Tym samym należy stwierdzić, że nie mają żadnego związku z przeprowadzonym referendum.

Podkreślić należy, iż art. 35 u.r.l. odnosi się jedynie do publikowania nieprawdziwych danych lub informacji. Ustawodawca zatem w sposób wyraźny pominął we wskazanym przepisie kwestie dotyczące publikowania wizerunku osób podczas kampanii wyborczej. Kwestia posługiwania się wizerunkiem osoby, nawet w związku z kampanią wyborczą nie może być rozpoznawana w trybie art. 35 u.r.l., o co wnosił wnioskodawca.

W tym miejscu należy podnieść, że jeżeli wnioskodawca uważa, że treść przedmiotowych artykułów prasowych w jakiś sposób narusza jego wizerunek, czy też jego dobra osobiste może szukać ochrony prawnej na podstawie art. 81 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych, czy też na podstawie kodeksu cywilnego, a nie na gruncie ustawy o referendum lokalnym.

Z tych powodów wniosek J. G. nie zasługiwał na uwzględnienie.

Poza tym należy stwierdzić, że między ukazaniem się artykułów prasowych zawierających zdjęcia przedstawiające wnioskodawcę i informacje na jego temat a referendum w sprawie odwołania bądź nie burmistrza przed upływem kadencji istnieje jedynie związek czasowy, ponieważ ukazały się one w czasie kampanii referendalnej i związek miejscowy bo gazeta, w której zostały opublikowane jest wydawana na terenie gminy Ł.. Jednakże w najmniejszym stopniu artykuły te nie odnoszą się do osoby obecnego burmistrza T. D. (2), a ich autorzy nie formułują ocen dotyczących sprawowania przez niego urzędu. Nie można przyjąć by ocenie w trybie art. 35 u.r.l. podlegały wszystkie publikacje ukazujące się w trakcie kampanii i pośrednio dotyczące problemu referendum, w niniejszej sprawie odwołania burmistrza Ł., założenie takie prowadziłoby do blokady informacji przekazywanych przez prasę. W okresie kampanii prasa zachowuje swoje prawo do odnoszenia się do faktów, wydarzeń, opatrywania ich komentarzami i ocenami oraz do krytykowania.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji.